

**ZAKON O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O
SPORAZUMIMA O IZBORU SUDA**

Član 1

Potvrđuje se Konvencija o sporazumima o izboru suda zaključena 30. juna 2005. godine u Hagu, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik, glasi:

CONVENTION ON CHOICE OF COURT AGREEMENTS
Hague Conference on Private International Law
(Concluded 30 June 2005)

The States Parties to the present Convention,
Desiring to promote international trade and investment through enhanced judicial co-operation, Believing that such co-operation can be enhanced by uniform rules on jurisdiction and on recognition and enforcement of foreign judgments in civil or commercial matters, Believing that such enhanced co-operation requires in particular an international legal regime that provides certainty and ensures the effectiveness of exclusive choice of court agreements between parties to commercial transactions and that governs the recognition and enforcement of judgments resulting from proceedings based on such agreements,
Have resolved to conclude this Convention and have agreed upon the following provisions –

CHAPTER I – SCOPE AND DEFINITIONS

Article 1
Scope

(1) This Convention shall apply in international cases to exclusive choice of court agreements concluded in civil or commercial matters.

- (2) For the purposes of Chapter II, a case is international unless the parties are resident in the same Contracting State and the relationship of the parties and all other elements relevant to the dispute, regardless of the location of the chosen court, are connected only with that State.
- (3) For the purposes of Chapter III, a case is international where recognition or enforcement of a foreign judgment is sought.

Article 2

Exclusions from scope

- (1) This Convention shall not apply to exclusive choice of court agreements –
- a) to which a natural person acting primarily for personal, family or household purposes (a consumer) is a party;
 - b) relating to contracts of employment, including collective agreements.
- (2) This Convention shall not apply to the following matters –
- a) the status and legal capacity of natural persons;
 - b) maintenance obligations;
 - c) other family law matters, including matrimonial property regimes and other rights or obligations arising out of marriage or similar relationships;
 - d) wills and succession;
 - e) insolvency, composition and analogous matters;
 - f) the carriage of passengers and goods;
 - g) marine pollution, limitation of liability for maritime claims, general average, and emergency towage and salvage;
 - h) anti-trust (competition) matters;
 - i) liability for nuclear damage;
 - j) claims for personal injury brought by or on behalf of natural persons;
 - k) tort or delict claims for damage to tangible property that do not arise from a contractual relationship;
 - l) rights in rem in immovable property, and tenancies of immovable property;
 - m) the validity, nullity, or dissolution of legal persons, and the validity of decisions of their organs;
 - n) the validity of intellectual property rights other than copyright and related rights;
 - o) infringement of intellectual property rights other than copyright and related rights, except where infringement proceedings are brought for breach of a contract between the parties relating to such rights, or could have been brought for breach of that contract;
 - p) the validity of entries in public registers.
- (3) Notwithstanding paragraph 2, proceedings are not excluded from the scope of this Convention where a matter excluded under that paragraph arises merely as a preliminary question and not as an object of the proceedings. In particular, the mere fact that a matter excluded under paragraph 2 arises by way of defence does not exclude proceedings from the Convention, if that matter is not an object of the proceedings.
- (4) This Convention shall not apply to arbitration and related proceedings.

(5) Proceedings are not excluded from the scope of this Convention by the mere fact that a State, including a government, a governmental agency or any person acting for a State, is a party thereto.

(6) Nothing in this Convention shall affect privileges and immunities of States or of international organisations, in respect of themselves and of their property.

Article 3

Exclusive choice of court agreements

For the purposes of this Convention –

- a) “exclusive choice of court agreement” means an agreement concluded by two or more parties that meets the requirements of paragraph c) and designates, for the purpose of deciding disputes which have arisen or may arise in connection with a particular legal relationship, the courts of one Contracting State or one or more specific courts of one Contracting State to the exclusion of the jurisdiction of any other courts;
- b) a choice of court agreement which designates the courts of one Contracting State or one or more specific courts of one Contracting State shall be deemed to be exclusive unless the parties have expressly provided otherwise;
- c) an exclusive choice of court agreement must be concluded or documented –
 - i) in writing; or
 - ii) by any other means of communication which renders information accessible so as to be usable for subsequent reference;
- d) an exclusive choice of court agreement that forms part of a contract shall be treated as an agreement independent of the other terms of the contract. The validity of the exclusive choice of court agreement cannot be contested solely on the ground that the contract is not valid.

Article 4

Other definitions

(1) In this Convention, “judgment” means any decision on the merits given by a court, whatever it may be called, including a decree or order, and a determination of costs or expenses by the court (including an officer of the court), provided that the determination relates to a decision on the merits which may be recognised or enforced under this Convention. An interim measure of protection is not a judgment.

(2) For the purposes of this Convention, an entity or person other than a natural person shall be considered to be resident in the State –

- a) where it has its statutory seat;
- b) under whose law it was incorporated or formed;
- c) where it has its central administration; or
- d) where it has its principal place of business.

CHAPTER II – JURISDICTION

Article 5

Jurisdiction of the chosen court

- (1) The court or courts of a Contracting State designated in an exclusive choice of court agreement shall have jurisdiction to decide a dispute to which the agreement applies, unless the agreement is null and void under the law of that State.
- (2) A court that has jurisdiction under paragraph 1 shall not decline to exercise jurisdiction on the ground that the dispute should be decided in a court of another State.
- (3) The preceding paragraphs shall not affect rules –
 - a) on jurisdiction related to subject matter or to the value of the claim;
 - b) on the internal allocation of jurisdiction among the courts of a Contracting State.

However, where the chosen court has discretion as to whether to transfer a case, due consideration should be given to the choice of the parties.

Article 6

Obligations of a court not chosen

A court of a Contracting State other than that of the chosen court shall suspend or dismiss proceedings to which an exclusive choice of court agreement applies unless –

- a) the agreement is null and void under the law of the State of the chosen court;
- b) a party lacked the capacity to conclude the agreement under the law of the State of the court seised;
- c) giving effect to the agreement would lead to a manifest injustice or would be manifestly contrary to the public policy of the State of the court seised;
- d) for exceptional reasons beyond the control of the parties, the agreement cannot reasonably be performed; or
- e) the chosen court has decided not to hear the case.

Article 7

Interim measures of protection

Interim measures of protection are not governed by this Convention. This Convention neither requires nor precludes the grant, refusal or termination of interim measures of protection by a court of a Contracting State and does not affect whether or not a party may request or a court should grant, refuse or terminate such measures.

CHAPTER III – RECOGNITION AND ENFORCEMENT

Article 8

Recognition and enforcement

- (1) A judgment given by a court of a Contracting State designated in an exclusive choice of court agreement shall be recognised and enforced in other Contracting States in accordance with this Chapter. Recognition or enforcement may be refused only on the grounds specified in this Convention.
- (2) Without prejudice to such review as is necessary for the application of the provisions of this Chapter, there shall be no review of the merits of the judgment given by the court of origin. The court addressed shall be bound by the findings of fact on which the court of origin based its jurisdiction, unless the judgment was given by default.
- (3) A judgment shall be recognised only if it has effect in the State of origin, and shall be enforced only if it is enforceable in the State of origin.
- (4) Recognition or enforcement may be postponed or refused if the judgment is the subject of review in the State of origin or if the time limit for seeking ordinary review has not expired. A refusal does not prevent a subsequent application for recognition or enforcement of the judgment.
- (5) This Article shall also apply to a judgment given by a court of a Contracting State pursuant to a transfer of the case from the chosen court in that Contracting State as permitted by Article 5, paragraph 3. However, where the chosen court had discretion as to whether to transfer the case to another court, recognition or enforcement of the judgment may be refused against a party who objected to the transfer in a timely manner in the State of origin.

Article 9

Refusal of recognition or enforcement

Recognition or enforcement may be refused if –

- a) the agreement was null and void under the law of the State of the chosen court, unless the chosen court has determined that the agreement is valid;
- b) a party lacked the capacity to conclude the agreement under the law of the requested State;
- c) the document which instituted the proceedings or an equivalent document, including the essential elements of the claim,
 - i) was not notified to the defendant in sufficient time and in such a way as to enable him to arrange for his defence, unless the defendant entered an appearance and presented his case without contesting notification in the court of origin, provided that the law of the State of origin permitted notification to be contested; or
 - ii) was notified to the defendant in the requested State in a manner that is incompatible with fundamental principles of the requested State concerning service of documents;
- d) the judgment was obtained by fraud in connection with a matter of procedure;
- e) recognition or enforcement would be manifestly incompatible with the public policy of the requested State, including situations where the specific proceedings leading to the

judgment were incompatible with fundamental principles of procedural fairness of that State;

f) the judgment is inconsistent with a judgment given in the requested State in a dispute between the same parties; or

g) the judgment is inconsistent with an earlier judgment given in another State between the same parties on the same cause of action, provided that the earlier judgment fulfils the conditions necessary for its recognition in the requested State.

Article 10

Preliminary questions

(1) Where a matter excluded under Article 2, paragraph 2, or under Article 21, arose as a preliminary question, the ruling on that question shall not be recognised or enforced under this Convention.

(2) Recognition or enforcement of a judgment may be refused if, and to the extent that, the judgment was based on a ruling on a matter excluded under Article 2, paragraph 2.

(3) However, in the case of a ruling on the validity of an intellectual property right other than copyright or a related right, recognition or enforcement of a judgment may be refused or postponed under the preceding paragraph only where –

a) that ruling is inconsistent with a judgment or a decision of a competent authority on that matter given in the State under the law of which the intellectual property right arose; or

b) proceedings concerning the validity of the intellectual property right are pending in that State.

(4) Recognition or enforcement of a judgment may be refused if, and to the extent that, the judgment was based on a ruling on a matter excluded pursuant to a declaration made by the requested State under Article 21.

Article 11

Damages

(1) Recognition or enforcement of a judgment may be refused if, and to the extent that, the judgment awards damages, including exemplary or punitive damages, that do not compensate a party for actual loss or harm suffered.

(2) The court addressed shall take into account whether and to what extent the damages awarded by the court of origin serve to cover costs and expenses relating to the proceedings.

Article 12

Judicial settlements (transactions judiciaires)

Judicial settlements (transactions judiciaires) which a court of a Contracting State designated in an exclusive choice of court agreement has approved, or which have been concluded before that court in the course of proceedings, and which are enforceable in the same manner as a

judgment in the State of origin, shall be enforced under this Convention in the same manner as a judgment.

Article 13 Documents to be produced

- (1) The party seeking recognition or applying for enforcement shall produce –
 - a) a complete and certified copy of the judgment;
 - b) the exclusive choice of court agreement, a certified copy thereof, or other evidence of its existence;
 - c) if the judgment was given by default, the original or a certified copy of a document establishing that the document which instituted the proceedings or an equivalent document was notified to the defaulting party;
 - d) any documents necessary to establish that the judgment has effect or, where applicable, is enforceable in the State of origin;
 - e) in the case referred to in Article 12, a certificate of a court of the State of origin that the judicial settlement or a part of it is enforceable in the same manner as a judgment in the State of origin.
- (2) If the terms of the judgment do not permit the court addressed to verify whether the conditions of this Chapter have been complied with, that court may require any necessary documents.
- (3) An application for recognition or enforcement may be accompanied by a document, issued by a court (including an officer of the court) of the State of origin, in the form recommended and published by the Hague Conference on Private International Law.
- (4) If the documents referred to in this Article are not in an official language of the requested State, they shall be accompanied by a certified translation into an official language, unless the law of the requested State provides otherwise.

Article 14 Procedure

The procedure for recognition, declaration of enforceability or registration for enforcement, and the enforcement of the judgment, are governed by the law of the requested State unless this Convention provides otherwise. The court addressed shall act expeditiously.

Article 15 Severability

Recognition or enforcement of a severable part of a judgment shall be granted where recognition or enforcement of that part is applied for, or only part of the judgment is capable of being recognised or enforced under this Convention.

CHAPTER IV – GENERAL CLAUSES

Article 16

Transitional provisions

- (1) This Convention shall apply to exclusive choice of court agreements concluded after its entry into force for the State of the chosen court.
- (2) This Convention shall not apply to proceedings instituted before its entry into force for the State of the court seised.

Article 17

Contracts of insurance and reinsurance

- (1) Proceedings under a contract of insurance or reinsurance are not excluded from the scope of this Convention on the ground that the contract of insurance or reinsurance relates to a matter to which this Convention does not apply.
- (2) Recognition and enforcement of a judgment in respect of liability under the terms of a contract of insurance or reinsurance may not be limited or refused on the ground that the liability under that contract includes liability to indemnify the insured or reinsured in respect of –
 - a) a matter to which this Convention does not apply; or
 - b) an award of damages to which Article 11 might apply.

Article 18

No legalisation

All documents forwarded or delivered under this Convention shall be exempt from legalisation or any analogous formality, including an Apostille.

Article 19

Declarations limiting jurisdiction

A State may declare that its courts may refuse to determine disputes to which an exclusive choice of court agreement applies if, except for the location of the chosen court, there is no connection between that State and the parties or the dispute.

Article 20

Declarations limiting recognition and enforcement

A State may declare that its courts may refuse to recognise or enforce a judgment given by a court of another Contracting State if the parties were resident in the requested State, and the relationship of the parties and all other elements relevant to the dispute, other than the location of the chosen court, were connected only with the requested State.

Article 21
Declarations with respect to specific matters

- (1) Where a State has a strong interest in not applying this Convention to a specific matter, that State may declare that it will not apply the Convention to that matter. The State making such a declaration shall ensure that the declaration is no broader than necessary and that the specific matter excluded is clearly and precisely defined.
- (2) With regard to that matter, the Convention shall not apply –
- a) in the Contracting State that made the declaration;
 - b) in other Contracting States, where an exclusive choice of court agreement designates the courts, or one or more specific courts, of the State that made the declaration.

Article 22
Reciprocal declarations on non-exclusive choice of court agreements

- (1) A Contracting State may declare that its courts will recognise and enforce judgments given by courts of other Contracting States designated in a choice of court agreement concluded by two or more parties that meets the requirements of Article 3, paragraph c), and designates, for the purpose of deciding disputes which have arisen or may arise in connection with a particular legal relationship, a court or courts of one or more Contracting States (a non-exclusive choice of court agreement).
- (2) Where recognition or enforcement of a judgment given in a Contracting State that has made such a declaration is sought in another Contracting State that has made such a declaration, the judgment shall be recognised and enforced under this Convention, if –
- a) the court of origin was designated in a non-exclusive choice of court agreement;
 - b) there exists neither a judgment given by any other court before which proceedings could be brought in accordance with the non-exclusive choice of court agreement, nor a proceeding pending between the same parties in any other such court on the same cause of action; and
 - c) the court of origin was the court first seised.

Article 23
Uniform interpretation

In the interpretation of this Convention, regard shall be had to its international character and to the need to promote uniformity in its application.

Article 24
Review of operation of the Convention

The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals make arrangements for –

- a) review of the operation of this Convention, including any declarations; and
- b) consideration of whether any amendments to this Convention are desirable.

Article 25

Non-unified legal systems

- (1) In relation to a Contracting State in which two or more systems of law apply in different territorial units with regard to any matter dealt with in this Convention –
 - a) any reference to the law or procedure of a State shall be construed as referring, where appropriate, to the law or procedure in force in the relevant territorial unit;
 - b) any reference to residence in a State shall be construed as referring, where appropriate, to residence in the relevant territorial unit;
 - c) any reference to the court or courts of a State shall be construed as referring, where appropriate, to the court or courts in the relevant territorial unit;
 - d) any reference to a connection with a State shall be construed as referring, where appropriate, to a connection with the relevant territorial unit.
- (2) Notwithstanding the preceding paragraph, a Contracting State with two or more territorial units in which different systems of law apply shall not be bound to apply this Convention to situations which involve solely such different territorial units.
- (3) A court in a territorial unit of a Contracting State with two or more territorial units in which different systems of law apply shall not be bound to recognise or enforce a judgment from another Contracting State solely because the judgment has been recognised or enforced in another territorial unit of the same Contracting State under this Convention.
- (4) This Article shall not apply to a Regional Economic Integration Organisation.

Article 26

Relationship with other international instruments

- (1) This Convention shall be interpreted so far as possible to be compatible with other treaties in force for Contracting States, whether concluded before or after this Convention.
- (2) This Convention shall not affect the application by a Contracting State of a treaty, whether concluded before or after this Convention, in cases where none of the parties is resident in a Contracting State that is not a Party to the treaty.
- (3) This Convention shall not affect the application by a Contracting State of a treaty that was concluded before this Convention entered into force for that Contracting State, if applying this Convention would be inconsistent with the obligations of that Contracting State to any non-Contracting State. This paragraph shall also apply to treaties that revise or replace a treaty concluded before this Convention entered into force for that Contracting State, except to the extent that the revision or replacement creates new inconsistencies with this Convention.
- (4) This Convention shall not affect the application by a Contracting State of a treaty, whether concluded before or after this Convention, for the purposes of obtaining recognition or enforcement of a judgment given by a court of a Contracting State that is also a Party to that treaty. However, the judgment shall not be recognised or enforced to a lesser extent than under this Convention.

(5) This Convention shall not affect the application by a Contracting State of a treaty which, in relation to a specific matter, governs jurisdiction or the recognition or enforcement of judgments, even if concluded after this Convention and even if all States concerned are Parties to this Convention. This paragraph shall apply only if the Contracting State has made a declaration in respect of the treaty under this paragraph. In the case of such a declaration, other Contracting States shall not be obliged to apply this Convention to that specific matter to the extent of any inconsistency, where an exclusive choice of court agreement designates the courts, or one or more specific courts, of the Contracting State that made the declaration.

(6) This Convention shall not affect the application of the rules of a Regional Economic Integration Organisation that is a Party to this Convention, whether adopted before or after this Convention –

a) where none of the parties is resident in a Contracting State that is not a Member State of the Regional Economic Integration Organisation;

b) as concerns the recognition or enforcement of judgments as between Member States of the Regional Economic Integration Organisation.

CHAPTER V – FINAL CLAUSES

Article 27

Signature, ratification, acceptance, approval or accession

(1) This Convention is open for signature by all States.

(2) This Convention is subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States.

(3) This Convention is open for accession by all States.

(4) Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands, depositary of the Convention.

Article 28

Declarations with respect to non-unified legal systems

(1) If a State has two or more territorial units in which different systems of law apply in relation to matters dealt with in this Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that the Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

(2) A declaration shall be notified to the depositary and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

(3) If a State makes no declaration under this Article, the Convention shall extend to all territorial units of that State.

(4) This Article shall not apply to a Regional Economic Integration Organisation.

Article 29
Regional Economic Integration Organisations

- (1) A Regional Economic Integration Organisation which is constituted solely by sovereign States and has competence over some or all of the matters governed by this Convention may similarly sign, accept, approve or accede to this Convention. The Regional Economic Integration Organisation shall in that case have the rights and obligations of a Contracting State, to the extent that the Organisation has competence over matters governed by this Convention.
- (2) The Regional Economic Integration Organisation shall, at the time of signature, acceptance, approval or accession, notify the depositary in writing of the matters governed by this Convention in respect of which competence has been transferred to that Organisation by its Member States. The Organisation shall promptly notify the depositary in writing of any changes to its competence as specified in the most recent notice given under this paragraph.
- (3) For the purposes of the entry into force of this Convention, any instrument deposited by a Regional Economic Integration Organisation shall not be counted unless the Regional Economic Integration Organisation declares in accordance with Article 30 that its Member States will not be Parties to this Convention.
- (4) Any reference to a “Contracting State” or “State” in this Convention shall apply equally, where appropriate, to a Regional Economic Integration Organisation that is a Party to it.

Article 30
Accession by a Regional Economic Integration Organisation without its Member States

- (1) At the time of signature, acceptance, approval or accession, a Regional Economic Integration Organisation may declare that it exercises competence over all the matters governed by this Convention and that its Member States will not be Parties to this Convention but shall be bound by virtue of the signature, acceptance, approval or accession of the Organisation.
- (2) In the event that a declaration is made by a Regional Economic Integration Organisation in accordance with paragraph 1, any reference to a “Contracting State” or “State” in this Convention shall apply equally, where appropriate, to the Member States of the Organisation.

Article 31
Entry into force

- (1) This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the second instrument of ratification, acceptance, approval or accession referred to in Article 27.
- (2) Thereafter this Convention shall enter into force –
 - a) for each State or Regional Economic Integration Organisation subsequently ratifying,

accepting, approving or acceding to it, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

b) for a territorial unit to which this Convention has been extended in accordance with Article 28, paragraph 1, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification of the declaration referred to in that Article.

Article 32 Declarations

(1) Declarations referred to in Articles 19, 20, 21, 22 and 26 may be made upon signature, ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, and may be modified or withdrawn at any time.

(2) Declarations, modifications and withdrawals shall be notified to the depositary.

(3) A declaration made at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession shall take effect simultaneously with the entry into force of this Convention for the State concerned.

(4) A declaration made at a subsequent time, and any modification or withdrawal of a declaration, shall take effect on the first day of the month following the expiration of three months after the date on which the notification is received by the depositary.

(5) A declaration under Articles 19, 20, 21 and 26 shall not apply to exclusive choice of court agreements concluded before it takes effect.

Article 33 Denunciation

(1) This Convention may be denounced by notification in writing to the depositary. The denunciation may be limited to certain territorial units of a non-unified legal system to which this Convention applies.

(2) The denunciation shall take effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the date on which the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation shall take effect upon the expiration of such longer period after the date on which the notification is received by the depositary.

Article 34 Notifications by the depositary

The depositary shall notify the Members of the Hague Conference on Private International Law, and other States and Regional Economic Integration Organisations which have signed, ratified, accepted, approved or acceded in accordance with Articles 27, 29 and 30 of the following –

a) the signatures, ratifications, acceptances, approvals and accessions referred to in Articles 27, 29 and 30;

- b) the date on which this Convention enters into force in accordance with Article 31;
- c) the notifications, declarations, modifications and withdrawals of declarations referred to in Articles 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 and 30;
- d) the denunciations referred to in Article 33.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention. Done at The Hague, on 30 June 2005, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the Member States of the Hague Conference on Private International Law as of the date of its Twentieth Session and to each State which participated in that Session.

KONVENCIJA O SPORAZUMIMA O IZBORU SUDA
Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu
(zaključena 30. juna 2005. godine)

Države strane ove Konvencije,
u želji da promovišu međunarodnu privredu i ulaganje kroz jačanje pravosudne saradnje,
vjerujući da se takva saradnja može pojačati ujednačenim pravilima o sudskoj nadležnosti i priznavanju i izvršenju stranih sudskih odluka u građanskim i privrednim stvarima,
vjerujući da takva pojačana saradnja zahtjeva posebno međunarodno pravno uređenje koje pruža sigurnost i osigurava djelotvornost sporazuma o izboru isključivo nadležnog suda između stranaka u poslovnim odnosima, i uređuje priznavanje i izvršenje sudskih odluka koje proizlaze iz postupaka na osnovu takvih sporazuma,
odlučile su da zaključe ovu Konvenciju i dogovorile su se o sljedećim odredbama:

I. PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Područje primjene

Član 1

1. Ova Konvencija se primjenjuje u međunarodnim predmetima na sporazume o izboru isključivo nadležnog suda, sklopljene u građanskim ili privrednim stvarima.
2. U smislu poglavlja II, predmet je međunarodni, osim ako stranke imaju prebivalište u istoj državi ugovornici, i odnos stranaka i svi drugi elementi relevantni za spor, bez obzira na mjesto izabranog suda, su povezani samo sa tom državom.
3. U svrhu poglavlja III, predmet je međunarodni kada se traži priznavanje ili izvršenje strane sudske odluke.

Isključenja iz područja primjene

Član 2

1. Ova Konvencija se ne primjenjuje na sporazume o izboru isključivo nadležnog suda:

- a) čija je strana fizičko lice koja djeluje u prvom redu za lične, porodične ili potrebe domaćinstva (potrošač);
- b) koji su povezani sa ugovorima o radu, uključujući kolektivne ugovore.

2. Ova Konvencija se ne primjenjuje u sljedećim predmetima:

- a) status i pravna sposobnost fizičkih lica;
- b) koji se odnose na ugovore o radu, uključujući kolektivne ugovore
- c) druga porodičnopravna pitanja, uključujući uređivanje imovinskih odnosa u braku i druga prava ili obaveze koji proizlaze iz bračnog odnosa ili iz sličnih odnosa;
- d) testamente i nasljeđivanje;
- e) insolventnost, poravnanje i slična pitanja;
- f) prevoz putnika i robe;
- g) zagađivanje mora, ograničavanje odgovornosti za pomorska potraživanja, generalna havarija i tegljenje i spašavanje tereta u izvanrednim slučajevima;
- h) borba protiv monopola (tržišna konkurencija);
- i) odgovornost za nuklearnu štetu;
- j) odštetni zahtjevi za ličnu povredu, koje podnesu fizička lica ili su podneseni u njihovo ime;
- k) odštetni zahtjevi za štetu na materijalnoj imovini, koji ne proizlaze iz ugovornog odnosa;
- l) stvarna prava na nekretninama i najamna prava na nekretninama;
- m) valjanost, ništavost ili prestanak pravnih lica te valjanost odluka njihovih tijela;
- n) valjanost prava intelektualnog vlasništva, izuzev autorskog prava i srodnih prava;
- o) kršenje prava intelektualne svojine, izuzev autorskog prava i srodnih prava, osim ako je pokrenut postupak za utvrđivanje kršenja zbog povrede ugovora među stranama u vezi sa takvim pravima ili bi se takav postupak mogao pokrenuti zbog povrede tog ugovora;
- p) valjanost upisa u javne registre.

3. Nezavisno od stava 2, postupak nije isključen iz područja primjene ove Konvencije kada se pitanje, isključeno na osnovu navedenog stava, javlja isključivo kao prethodno pitanje, a ne kao predmet postupka. Posebno, činjenica da se pitanje koje je isključeno na osnovu stava 2 javlja u okviru odbrane, sama po sebi ne isključuje postupak iz primjene Konvencije ako navedeno pitanje nije predmet postupka.

4. Ova se Konvencija ne primjenjuje na arbitražne i srodne postupke.
5. Postupak nije isključen iz područja primjene ove Konvencije samom činjenicom da je država, uključujući vladu, vladinu agenciju ili bilo koje lice koja djeluje u ime države, stranka u postupku.
6. Ništa u ovoj Konvenciji ne utiče na povlastice i imunitete država ili međunarodnih organizacija u vezi sa njima samima i njihovom imovinom.

Sporazumi o izboru isključivo nadležnog suda

Član 3

Za potrebe ove Konvencije:

- a) „sporazum o izboru isključivo nadležnog suda” znači sporazum koji zaključuju dvije ili više strana i koji ispunjava uslove iz stava c, i određuje, u svrhu odlučivanja o sporovima koji su nastali ili mogu nastati u vezi sa određenim pravnim odnosom, sudove jedne države ugovornice ili jedan ili više posebnih sudova jedne države ugovornice, čime je isključena nadležnost svih drugih sudova;
- b) sporazum o izboru suda koji određuje sudove jedne države ugovornice ili jedan ili više posebnih sudova jedne države ugovornice smatra se sporazumom o izboru isključivo nadležnog suda, osim ako stranke izričito odrede drugačije;
- c) sporazum o izboru isključivo nadležnog suda mora se zaključiti ili dokumentovati:
 - i) u pisanom obliku; ili
 - ii) bilo kojim drugom načinu komunikacije koja čini dostupne informacije tako da se mogu upotrijebiti i kasnije;
- d) sporazum o izboru isključivo nadležnog suda, koji je dio ugovora, uzima se kao sporazum koji je nezavisan od drugih uslova ugovora. Valjanost sporazuma o izboru isključivo nadležnog suda nije moguće pobijati samo na osnovu tvrdnje da ugovor nije valjan.

Druge definicije

Član 4

1. U ovoj Konvenciji „sudska odluka” znači svaka odluka suda o meritumu, bez obzira na to kako se zove, uključujući rješenje ili nalog, kao i određivanje troškova ili izdataka od strane suda (uključujući sudskog službenika), pod uslovom da se to određivanje odnosi na odluku o meritumu koja se može priznati ili izvršiti na osnovu ove Konvencije. Privremena zaštitna mjera nije sudska odluka.
2. Za potrebe ove Konvencije, smatra se da subjekt ili lice, osim fizičkog lica, ima boravište u državi:
 - a) u kojoj ima svoje statutarno sjedište;

- b) u skladu sa čijim pravom je bilo osnovano;
- c) u kojoj ima glavnu upravu; ili
- d) u kojoj se nalazi njegovo glavno mjesto poslovanja.

II. NADLEŽNOST

Nadležnost izabranog suda

Član 5

1. Sud ili sudovi države ugovornice, određeni u sporazumu o izboru isključivo nadležnog suda, nadležni su za odlučivanje u sporu na koji se primjenjuje sporazum, osim ako je sporazum ništav na osnovu prava te države.
2. Sud koji je nadležan na osnovu stava 1 ne smije odbiti izvršavanje nadležnosti sa obrazloženjem da bi o sporu trebalo da odlučuje sud druge države.
3. Prethodni stavovi ne utiču na pravila:
 - a) o nadležnosti koja se odnose na predmet spora ili vrijednost zahtjeva;
 - b) o unutrašnjoj raspodjeli nadležnosti među sudovima države ugovornice. Međutim, kada izabrani sud ima diskreciju u pogledu prenosa predmeta, trebalo bi uzeti u obzir izbor strana.

Obaveze suda koji nije bio izabran

Član 6

Sud države ugovornice koji nije izabrani sud suspenduje ili prekida postupak na koji se primjenjuje sporazum o izboru isključivo nadležnog suda, osim ako:

- a) je sporazum ništav na osnovu prava države izabranog suda;
- b) strana nije imala poslovnu sposobnost za zaključenje sporazuma na osnovu prava države suda pred kojim je pokrenut postupak;
- c) bi priznavanje valjanosti tog sporazuma predstavljalo očitu nepravdu ili bi bilo očito u suprotnosti s javnim poretком države suda pred kojim je pokrenut postupak;
- d) sporazum zbog izvanrednih razloga, na koje stranke ne mogu uticati, nije moguće razumno izvršavati; ili
- e) je izabrani sud odlučio da o predmetu neće raspravljati.

Privremene zaštitne mjere

Član 7

Ovom se Konvencijom ne uređuju privremene zaštitne mjere. Jednako tako, ovom se Konvencijom ne zahtjeva niti sprječava da sud države ugovornice odobri, odbije ili ukine privremene zaštitne mjere niti se utiče na to može li strana zahtijevati takve mjere ili treba li sud da odobri, odbije ili ukine takve mjere.

III. PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE

Priznavanje i izvršenje

Član 8

1. Sudska odluka koju donese sud države ugovornice, koji je određen u sporazumu o izboru isključivo nadležnog suda, priznaje se i izvršava u drugim državama ugovornicama u skladu s ovim poglavljem. Priznavanje ili izvršenje može se odbiti samo zbog razloga navedenih u ovoj Konvenciji.
2. Ne dovodeći u pitanje preispitivanje koje je potrebno za primjenu odredbi ovog poglavlja, ne obavlja se preispitivanje merituma sudske odluke koju donese sud porijekla. Sud kojem je podnesen zahtjev vezan je utvrđenim činjenicama na kojima je sud porijekla zasnovao svoju nadležnost, osim u slučaju sudske odluke zbog oglašivanja.
3. Sudska odluka se priznaje samo ako ima učinak u državi porijekla i izvršava se samo ako je izvršiva u državi porijekla.
4. Priznavanje ili izvršenje može se odgoditi ili odbiti ako je sudska odluka predmet preispitivanja u državi porijekla ili ako rok za zahtijevanje redovnog preispitivanja sudske odluke nije istekao. Odbijanje ne sprječava naknadni zahtjev za priznavanje ili izvršenje sudske odluke.
5. Ovaj član se primjenjuje i na sudske odluke koje donese sud države ugovornice na osnovu prenosa predmeta s izabranog suda u dotičnoj državi ugovornici, kako je to dopušteno u skladu sa članom 5 stav 3. Međutim, kada je izabrani sud imao diskreciju u pogledu prenosa predmeta na drugi sud, priznavanje ili izvršenje sudske odluke može se odbiti u odnosu na stranu koja se blagovremeno usprotivila prenosu u državi porijekla.

Odbijanje priznavanja ili izvršenja

Član 9

Priznavanje ili izvršenje može se odbiti ako:

- a) je sporazum bio ništav na osnovu prava države izabranog suda, osim ako je izabrani sud utvrdio da je sporazum valjan;

b) strana nije imala poslovnu sposobnost za sklapanje sporazuma na osnovu prava države kojoj je podnesen zahtjev;

c) dokument kojim je pokrenut postupak ili ekvivalentni dokument, uključujući bitne elemente zahtjeva:

i. tuženom nije bio dostavljen blagovremeno i na način koji mu omogućuje pripremanje odbrane, osim ako se tuženi pojavio na sudu porijekla i tamo iznio odbranu bez osporavanja dostave, pod uslovom da pravo države porijekla dopušta osporavanje dostave; ili

ii. tuženom u državi kojoj je podnesen zahtjev bio je dostavljen na način koji nije u skladu s osnovnim načelima države kojoj je podnesen zahtjev o dostavi dokumenata;

d) presuda proizlazi iz prevare u vezi sa procesnim pitanjima;

e) bi priznavanje ili izvršenje bilo očito nespojivo s javnim poretkom države kojoj je podnesen zahtjev, uključujući situacije u kojima su posebni postupci, koji su za posljedicu imali sudsku odluku, bili nespojivi s osnovnim načelima o pravičnosti postupka dotične države;

f) sudska odluka nije u skladu sa sudskom odlukom donesenom u državi kojoj je podnesen zahtjev u sporu između istih strana; ili

g) sudska odluka nije u skladu s prethodnom sudskom odlukom donesenom u drugoj državi između istih strana u pogledu istog zahtjeva ako prethodna odluka ispunjava uslove koji su potrebni za njeno priznavanje u državi kojoj je podnesen zahtjev.

Prethodna pitanja

Član 10

1. Kada se pitanje, koje je isključeno na osnovu člana 2 stav 2 ili na osnovu člana 21, pojavilo kao prethodno pitanje, odluka u pogledu tog pitanja ne priznaje se niti izvršava na osnovu ove Konvencije.

2. Priznavanje ili izvršenje sudske odluke može se odbiti ako i u mjeri u kojoj je sudska odluka bila utemeljena na odluci o pitanju koje je isključeno na osnovu člana 2 stav 2.

3. Međutim, u slučaju odlučivanja o valjanosti prava intelektualne svojine, izuzev autorskog prava i srodnih prava, priznavanje ili izvršenje sudske odluke može se odbiti ili odgoditi u skladu s prethodnim stavom samo ako:

a) dotična odluka nije u skladu sa sudskom odlukom ili odlukom nadležnog tijela o tom pitanju, donesenom u državi čije je pravo bilo osnov za nastanak prava intelektualne svojine; ili

b) postupak u vezi sa valjanošću prava intelektualne svojine još je u toku u dotičnoj državi.

4. Priznavanje ili izvršenje sudske odluke može se odbiti ako i u mjeri u kojoj je sudska odluka bila zasnovana na odluci o pitanju koje je isključeno na osnovu izjave koju je država kojoj je podnesen zahtjev dala u skladu sa članom 21.

Naknada štete

Član 11

1. Priznavanje ili izvršenje sudske odluke može se odbiti ako i u mjeri u kojoj se sudskom odlukom dodjeljuje odšteta, uključujući egzemplarnu odštetu ili odštetu u svrhu kažnjavanja, kojom se stranci ne nadoknađuju stvarni gubitak ili pretrpljena šteta.

2. Sud kojem je podnesen zahtjev vodi računa o tome da li je i u kojoj je mjeri odšteta koju je dodijelio sud porijekla namijenjena pokrivanju troškova i izdataka u vezi sa postupkom.

Sudska poravnanja

Član 12

Sudska poravnanja, koje je odobrio sud države ugovornice određen u sporazumu o izboru isključivo nadležnog suda ili koje je zaključeno pred navedenim sudom tokom postupka, i koje su i koji su izvršni na isti način kao presuda u državi porijekla, primenjuje se na osnovu ove Konvencije na isti način kao i sudska odluka.

Dokumenti koje treba podnijeti

Član 13

1. Strana koja traži priznavanje ili izvršenje podnosi sljedeće:

- a) potpunu i ovjerenu kopiju sudske odluke;
- b) sporazum o izboru isključivo nadležnog suda, ovjerenu kopiju tog sporazuma ili drugi dokaz o njegovom postojanju;
- c) ako je bila donesena sudska odluka zbog oglašivanja, original ili ovjerenu kopiju dokumenta kojim se dokazuje da je dokument kojim je pokrenut postupak ili ekvivalentan dokument bio dostavljen strani koja se nije odazvala sudskom pozivu;
- d) sve dokumente potrebne da se utvrdi da je sudska odluka važeća ili, prema potrebi, da je izvršna u državi porijekla;
- e) u slučaju iz člana 12, potvrdu suda države porijekla da su sudska nagodba ili njen dio izvršni na jednak način kao i sudska odluka u državi porijekla.

2. Ako sadržaj sudske odluke ne dopušta sudu kojem je podnesen zahtjev da provjeri jesu li ispunjeni uslovi iz ovog poglavlja, taj sud može zahtjevati bilo koji drugi potreban dokument.

3. Zahtjevu za priznavanje ili izvršenje može se priložiti dokument koji je izdao sud (uključujući sudskog službenika) države porijekla, u obliku koji je preporučila i objavila Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu.

4. Ako dokumenti iz ovog člana nijesu sastavljeni na službenom jeziku države kojoj je podnesen zahtjev, uz njih se prilaže ovjeren prevod na službeni jezik, osim ako je pravom države kojoj je podnesen zahtjev drukčije predviđeno.

Postupak

Član 14

Postupak priznavanja, izjašnjavanja o izvršenju ili prijavi za izvršenje, kao i izvršenje presude uređuje se zakonom zamoljene države, osim ako ova Konvencija ne propisuje drugačije. Sud kojem se uputi zahtjev postupa hitno.

Odvojivost

Član 15

Priznavanje ili izvršenje odvojivog dijela sudske odluke odobrava se u slučaju kada se zahtjeva priznavanje ili izvršenje navedenog dijela ili kada se na osnovu ove Konvencije može priznati ili izvršiti samo dio sudske odluke.

IV. OPŠTE ODREDBE

Prelazne odredbe

Član 16

1. Ova se Konvencija primjenjuje na sporazume o izboru isključivo nadležnog suda sklopljene nakon njenog stupanja na snagu za državu izabranog suda.

2. Ova se Konvencija ne primjenjuje na postupke koji se pokrenu prije nego što ona stupi na snagu za državu suda pred kojim je pokrenut postupak.

Ugovori o osiguranju i reosiguranju

Član 17

1. Postupak na osnovu ugovora o osiguranju ili reosiguranju nije isključen iz područja primjene ove Konvencije zbog činjenice da se ugovor o osiguranju ili reosiguranju odnosi na pitanje na koje se ova Konvencija ne primjenjuje.

2. Priznavanje i izvršenje sudske odluke u pogledu odgovornosti na osnovu uslova iz ugovora o osiguranju ili reosiguranju ne smije se ograničiti niti odbiti zbog činjenice da odgovornost u skladu sa tim ugovorom uključuje odgovornost za nadoknadu štete osiguraniku ili reosiguraniku u pogledu:

- a) pitanja na koje se ova Konvencija ne primjenjuje; ili
- b) dodjeljivanja odštete na koju bi se mogao primijeniti član 11.

Oslobađanje od legalizacije isprava

Član 18

Svi dokumenti koji se prosljeđuju ili dostavljaju u skladu sa ovom Konvencijom oslobođeni su potrebe za službenom ovjerom ili za bilo kakvom drugom sličnom formalnošću, uključujući i apostil.

Izjave kojima se ograničava nadležnost

Član 19

Država može izjaviti da njeni sudovi mogu odbiti da odlučuju u sporovima na koje se primjenjuje sporazum o izboru isključivo nadležnog suda ako, izuzevši lokaciju izabranog suda, ne postoji povezanost dotične države i strana ili spora.

Izjave kojima se ograničava priznavanje i izvršenje

Član 20

Država može izjaviti da njeni sudovi mogu odbiti priznavanje ili izvršenje sudske odluke koju je donio sud druge države ugovornice ako su strane boravište imale u državi kojoj je podnesen zahtjev, a odnos među stranama kao i svi drugi elementi relevantni za spor, izuzevši lokaciju izabranog suda, bili su povezani samo sa državom kojoj je podnesen zahtjev.

Izjave u vezi s posebnim pitanjima

Član 21

1. Kada država ima veliki interes da ne primjenjuje ovu Konvenciju na određeno pitanje, ta država može izjaviti da neće primjenjivati Konvenciju u vezi sa tim. Država koja daje takvu izjavu mora osigurati da izjava nije šira nego što je to neophodno i da je konkretno pitanje isključeno na jasan i tačno definisan način.

2. Ova se Konvencija, u vezi sa navedenim pitanjem, ne primjenjuje:

- a) u državi ugovornici koja je dala izjavu;
- b) u drugim državama ugovornicama, kada sporazum o izboru isključivo nadležnog suda određuje sud, ili jedan ili više posebnih sudova, države koja je dala izjavu.

Uzajamne izjave o sporazumima o izboru suda koji nije isključivo nadležan

Član 22

1. Država ugovornica može izjaviti da će njeni sudovi priznavati i izvršavati sudske odluke sudova drugih država ugovornica koji su određeni u sporazumu o izboru suda koji sklope dvije ili više strana i koji ispunjava zahtjeve iz člana 3 tačka c i koji, za potrebe odlučivanja u sporovima koji su nastali ili bi mogli nastati u vezi sa posebnim pravnim odnosom, određuje sud ili sudove jedne ili više država ugovornica (sporazum o izboru suda koji nije isključivo nadležan).

2. Kada se priznavanje ili izvršenje sudske odluke, koja je donesena u državi ugovornici koja je dala takvu izjavu, traži u drugoj državi ugovornici koja je dala takvu izjavu, sudska se odluka priznaje i izvršava na osnovu ove Konvencije ako:

- (a) je sud porijekla bio određen u sporazumu o izboru suda koji nije isključivo nadležan;
- (b) ne postoji ni sudska odluka koju bi donio bilo koji drugi sud na kojem bi se mogao pokrenuti postupak u skladu sa sporazumom o izboru suda koji nije isključivo nadležan, ni postupak između istih stranaka koji bi bio u toku pred bilo kojim drugim takvim sudom u pogledu istog zahtjeva; i
- (c) je sud porijekla bio sud pred kojim je prvobitno pokrenut postupak.

Ujednačeno tumačenje

Član 23

Pri tumačenju ove Konvencije vodi se računa o njenom međunarodnom karakteru i potrebi za podsticanjem ujednačenosti njene primjene.

Preispitivanje funkcionisanja Konvencije

Član 24

Generalni sekretar Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u redovnim vremenskim razmacima brine se za:

- a) preispitivanje funkcionisanja ove Konvencije, uključujući sve izjave; i
- b) razmatranje da li su poželjne bilo kakve izmjene ove Konvencije.

Neujednačeni pravni sistemi

Član 25

1. U odnosu na državu ugovornicu u kojoj se u različitim teritorijalnim jedinicama primjenjuju dva ili više pravnih sistema u pogledu bilo kojeg pitanja kojim se bavi ova Konvencija:

- a) svako upućivanje na pravo ili postupak države smatra se upućivanjem, prema potrebi, na pravo ili postupak koji su na snazi u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;
 - b) svako upućivanje na boravište u državi smatra se upućivanjem, prema potrebi, na boravište u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;
 - c) svako upućivanje na sud ili sudove države smatra se upućivanjem, prema potrebi, na sud ili sudove u odgovarajućoj teritorijalnoj jedinici;
 - d) svako upućivanje na povezanost sa državom smatra se upućivanjem, prema potrebi, na povezanost sa odgovarajućom teritorijalnom jedinicom.
2. Nezavisno od prethodnog stava, država ugovornica sa dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sistemi nije obavezna da primjenjuje ovu Konvenciju na situacije koje uključuju samo takve različite teritorijalne jedinice.
3. Sud koji se nalazi u teritorijalnoj jedinici države ugovornice sa dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sistemi nije obavezna da prizna ili izvrši sudsku odluku druge države ugovornice samo zbog činjenice što je sudska odluka priznata ili izvršena u drugoj teritorijalnoj jedinici iste države ugovornice u skladu sa ovom Konvencijom.
4. Ovaj se član ne primjenjuje na regionalnu organizaciju za ekonomsko povezivanje.

Odnos prema drugim međunarodnim instrumentima

Član 26

1. Ova se Konvencija, koliko je to moguće, tumači tako da bude spojiva sa drugim ugovorima koji su na snazi u državama ugovornicama, bez obzira na to jesu li sklopljeni prije ili nakon ove Konvencije.
2. Ova Konvencija ne utiče na primjenu ugovora od strane države ugovornice, bez obzira na to je li sklopljen prije ili nakon ove Konvencije, u slučajevima kada nijedna od strana nema boravište u državi ugovornici koja nije strana navedenog ugovora.
3. Ova Konvencija ne utiče na primjenu ugovora od strane države ugovornice koji je sklopljen prije stupanja na snagu ove Konvencije za dotičnu državu ugovornicu ako primjena ove Konvencije ne bi bila u skladu sa obavezama ugovorne strane u odnosu prema bilo kojoj državi koja nije država ugovornica. Ovaj se stav primjenjuje i na ugovore kojima se revidira ili zamjenjuje ugovor koji je sklopljen prije stupanja na snagu ove Konvencije za dotičnu državu ugovornicu, osim u mjeri u kojoj revizija ili zamjena prouzrokuju nove neusklađenosti sa ovom Konvencijom.
4. Ova Konvencija ne utiče na primjenu ugovora od strane države ugovornice, bez obzira na to je li sklopljen prije ili nakon ove Konvencije, za potrebe priznavanja ili izvršenja sudske odluke koju je donio sud države ugovornice koja je takođe strana ugovornica. Sudska odluka se, međutim, ne priznaje niti izvršava u manjem opsegu nego na osnovu ove Konvencije.
5. Ova Konvencija ne utiče na primjenu ugovora od strane države ugovornice koji u vezi sa posebnim pitanjem uređuje nadležnost ili priznavanje ili izvršenje sudskih odluka, čak ni ako je zaključen nakon ove Konvencije i čak ni ako su sve države strane ove Konvencije. Ovaj se

stav primjenjuje samo ako je država ugovornica dala izjavu u pogledu ugovora u skladu sa ovim stavom. U slučaju takve izjave druge države ugovornice nijesu obavezane da primjenjuju ovu Konvenciju na to posebno pitanje u mjeri u kojoj bi time došlo do bilo kakve neusklađenosti, kada se sporazumom o izboru isključivo nadležnog suda određuju sudovi, ili jedan ili više posebnih sudova države ugovornice koja je dala izjavu.

6. Ova Konvencija ne utiče na primjenu pravila regionalne organizacije za ekonomsko povezivanje, koja je strana ove Konvencije, bez obzira na to jesu li donesena prije ili nakon ove Konvencije:

- (a) kada ni jedna od strana nema boravište u državi ugovornici koja nije država članica regionalne organizacije za ekonomsko povezivanje;
- (b) kada se odnosi na priznavanje ili izvršenje sudskih odluka među državama članicama regionalne organizacije za ekonomsko povezivanje.

V. ZAVRŠNE ODREDBE

Potpisivanje, potvrđivanje, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje

Član 27

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje svim državama.
2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju od strane država potpisnica.
3. Ova Konvencija je otvorena za pristupanje svim državama.
4. Isprave o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju polažu se pri Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Holandije, koja je depozitar Konvencije.

Izjave u vezi sa neujednačenim pravnim sistemima

Član 28

1. Ako država ima dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se u odnosu na pitanja kojima se bavi ova Konvencija primjenjuju različiti pravni sistemi, ona može u trenutku potpisivanja, potvrđivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja izjaviti da se Konvencija primjenjuje u odnosu na sve njene teritorijalne jedinice ili samo na jednu ili više njih, a tu izjavu može u svakom trenutku izmijeniti podnošenjem nove izjave.
2. Izjava se saopštava depozitaru i u njoj se izričito navode teritorijalne jedinice u odnosu na koje se Konvencija primjenjuje.
3. Ako država ne da izjavu na osnovu ovog člana, Konvencija se primjenjuje u odnosu na sve teritorijalne jedinice navedene države.
4. Ovaj član se ne primjenjuje na regionalnu organizaciju za ekonomsko povezivanje.

Regionalne organizacije za ekonomsko povezivanje

Član 29

1. Regionalna organizacija za ekonomsko povezivanje, koju čine samo suverene države i koja ima nadležnost u nekim ili svim pitanjima koja uređuje ova Konvencija, može takođe potpisati, prihvatiti ili odobriti ovu Konvenciju, ili joj pristupiti. Regionalna organizacija za ekonomsko povezivanje u tom slučaju ima prava i obaveze države ugovornice, u mjeri u kojoj je ta organizacija nadležna u pitanjima koja uređuje ova Konvencija.
2. Regionalna organizacija za ekonomsko povezivanje u trenutku potpisivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja obavještava depozitara u pisanom obliku o pitanjima koja uređuje ova Konvencija i u vezi sa kojima su države članice te organizacije prenijele nadležnost na tu organizaciju. Organizacija bez odlaganja obavještava depozitara u pisanom obliku o svim promjenama svoje nadležnosti, kako je određena u najnovijem obavještenju podnijetom u skladu sa ovim stavom.
3. Za potrebe stupanja na snagu ove Konvencije, nijedna isprava koju položi regionalna organizacija za ekonomsko povezivanje ne uračunava se, osim ako regionalna organizacija za ekonomsko povezivanje izjavi, u skladu sa članom 30, da njene države članice neće biti strane ove Konvencije.
4. Svako upućivanje na „državu ugovornicu” ili na „državu” u ovoj Konvenciji jednako se primjenjuje, prema potrebi, i na regionalnu organizaciju za ekonomsko povezivanje koja je strana Konvencije.

Pristupanje regionalne organizacije za ekonomsko povezivanje bez njenih država članica

Član 30

1. Regionalna organizacija za ekonomsko povezivanje može u trenutku potpisivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja izjaviti da ona izvršava nadležnost u svim pitanjima koja uređuje ova Konvencija, kao i da njene države članice neće biti strane ove Konvencije, nego će biti obavezane na osnovu potpisivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja organizacije.
2. U slučaju da regionalna organizacija za ekonomsko povezivanje da izjavu u skladu sa stavom 1, svako upućivanje na „državu ugovornicu” ili na „državu” u ovoj Konvenciji jednako se primjenjuje, prema potrebi, i na države članice organizacije.

Stupanje na snagu

Član 31

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku tromjesečnog perioda od polaganja druge isprave o potvrđivanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupu iz člana 27.
2. Nakon toga ova Konvencija stupa na snagu:

(a) za svaku državu ili regionalnu organizaciju za ekonomsko povezivanje koja je naknadno potvrdi, prihvati, odobri ili joj pristupi, prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku tromjesečnog perioda od polaganja njene isprave o potvrđivanju prihvatanju, odobrenju ili pristupanju;

(b) za teritorijalnu jedinicu u odnosu na koju se ova Konvencija primjenjuje u skladu sa članom 28 stav 1, prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku tromjesečnog perioda od saopštavanja izjave iz navedenog člana.

Izjave

Član 32

1. Izjave iz čl. 19, 20, 21, 22 i 26 mogu se dati prilikom potpisivanja, potvrđivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ili u bilo kojem trenutku nakon toga i mogu se izmijeniti ili povući u bilo kojem trenutku.
2. Izjave, izmjene i povlačenja saopštavaju se depozitaru.
3. Izjava data u trenutku potpisivanja, potvrđivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja stupa na snagu istovremeno sa stupanjem na snagu ove Konvencije za tu državu.
4. Izjava data poslije i svaka izmjena ili povlačenje izjave proizvode dejstvo od prvog dana mjeseca koji slijedi po isteku tromjesečnog perioda od dana kada je depozitar primio obavještenje.
5. Izjava data u skladu sa čl. 19, 20 21 i 26 ne primjenjuje se na sporazume o izboru isključivo nadležnog suda koji su sklopljeni prije nego što ona počne proizvoditi dejstvo.

Otkazivanje

Član 33

1. Ova se Konvencija može otkazati pisanim obavještenjem depozitaru. Otkazivanje može biti ograničeno na određene teritorijalne jedinice neujednačenog pravnog sistema na koje se ova Konvencija primjenjuje.
2. Otkazivanje proizvodi dejstvo prvog dana mjeseca nakon isteka dvanaest mjeseci nakon datuma kada je depozitar primio obavještenje. Kada je u obavještenju određen duži period da otkazivanje počne proizvoditi dejstvo, otkazivanje će stupiti na snagu istekom tog dužeg perioda nakon datuma kada depozitar primi obavještenje.

Obavještenja depozitara

Član 34

1. Depozitar obavještava članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu, kao i druge države i regionalne organizacije za ekonomsko povezivanje, koje su izvršile potpisivanje, potvrđivanje, prihvatanje, odobrenje ili pristupanje u skladu sa čl. 27, 29 i 30, o sljedećem:

- a) o potpisivanjima, potvrđivanjima, prihvatanjima, odobrenjima i pristupanjima iz čl. 27, 29 i 30;
- b) o datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu sa članom 31;
- c) o obavještenjima, izjavama, izmjenama i povlačenjima izjava iz čl. 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 i 30;
- d) o otkazivanju iz člana 33.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sačinjeno u Hagu 30. juna 2005. na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji se pohranjuje u arhivu Vlade Kraljevine Holandije i čiji se ovjereni primjerak diplomatskim putem šalje svakoj državi članici Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu od datuma njenog dvadesetog zasijedanja i svakoj državi koja je učestvovala na tom zasijedanju.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori“.